

ΜΑΡΙΑ ΡΟΥΣΑΚΗ "ΜΟΝΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΕΝΟΥΝ"

1/31/2017 03:47:00 Π.Μ. ΚΡΙΤΙΚΗ

Μόνο τα μάτια μένουν, Μαρία Ρουσάκη, εκδόσεις Ψυχογιός

Η Μαρία Ρουσάκη στο πρωτόλειό της, στο πρώτο της μυθιστόρημα για ενήλικες, μας παρουσιάζει τη ζωή του Περικλή Καλαμάνου, ενός άντρα που απ' τη στιγμή που γεννήθηκε γνώρισε τη δύσκολη πλευρά της ζωής, όμως δεν παρέκλινε ποτέ από τον στόχο του· που δεν ήταν άλλος από την πραγματοποίηση των ονείρων του. Με όποιο κόστος. Και αυτό είναι, θαρρώ, και το μήνυμα που θέλει να περάσει η συγγραφέας

μέσα από την ιστορία της. Όσες δυσκολίες κι αν μας τύχουν στη ζωή, όσα κι αν είναι γραμμένα από τη Μοίρα ή όσα η τύχη μάς φέρει στο διάβα μας, εμείς δεν πρέπει να πτοηθούμε και να το βάλουμε κάτω. Αντίθετα, πρέπει να πολεμήσουμε με νύχια και με δόντια και να παλέψουμε για τα όνειρά μας. «Κάποια πράγματα είναι γραφτό να λησμονούνται – όπως οι πονεμένες αλήθειες, όπως οι στάχτες των γκρεμισμένων ονείρων. Όμως όλα όσα είναι καταγραμμένα στην ψυχή ακτινοβολούν από μέσα απ' τα μάτια. Όλα εντέλει εκεί, στα μάτια μένουν», γράφει η Ρουσάκη και αυτό είναι το απαύγασμα όλων όσων θέλει να κοινωνήσει στον αναγνώστη μέσα από την εξέλιξη της μυθοπλασίας της.

Με γραφή απλή γεμάτη φρεσκάδα και ρυθμό κλιμακούμενο, άλλοτε αργό, ειδικά στην αρχή όπου περιγράφονται τα δύσκολα παιδικά χρόνια του Περικλή και στη συνέχεια πιο γρήγορο και γεμάτο ένταση από το σημείο που η ιστορία συνεχίζεται στην Αμερική, η Ρουσάκη σαν σε ταινία με κινηματογραφική αφήγηση μας βάζει στο μικρόκοσμο του Περικλή σε αντίστιξη πάντα και αντιπαραβολή με τον κόσμο και τις κοινωνίες που εξελίσσονται. Είναι σαν οι δύο κόσμοι να εξελίσσονται παράλληλα και αυτό είναι ένα γοητευτικό κομμάτι που τεχνηέντως εγκιβωτίζει η Ρουσάκη στον κορμό της αφήγησης. [.....]

Η συγγραφέας επίσης περιγράφει με σαφήνεια τις τοπικές κοινωνίες της εκάστοτε εποχής, την ηθογραφία τους και κινείται με άνεση στο χωροχρόνο.

Εξαιρετικά λυρικές και όπως πρέπει να δοθούν οι περιγραφές για το σκηνικό του πολέμου και των φρικαλεοτήτων που επέφερε, όπως και η σκιαγράφηση του εσωτερικού κόσμου και των σκέψεων των ηρώων. Όλα αυτά είναι θαρρείς κεντημένα με κάποια φιλοσοφικά σχόλια, τον φιλοσοφικό στοχασμό της συγγραφέως που μας κάνει να καταλάβουμε πως το έργο της είναι κάτι παραπάνω από ένα απλό αφήγημα. Φανερό είναι επίσης η ιστορική έρευνα που έχει κάνει τόσο για την περίοδο του πολέμου όσο και για τη ζωή μετά τον πόλεμο στην Αμερική. Εκεί θα βρεθούν οι ήρωες προσπαθώντας να ξαναστήσουν τη ζωή τους απ' την αρχή και να ζήσουν το Μεγάλο Όνειρο. Θίγονται το μεγάλο θέμα της μετανάστευσης, της βαθιάς αγάπης, του παιδικού έρωτα που μένει χαραγμένος στη μνήμη και η νοσταλγία για την πατρίδα. Εκεί που κοντεύουν να προσεγγίσουν το όνειρο, όλα θα γκρεμιστούν και πάλι. Στο σημείο αυτό επανέρχεται στο προσκήνιο η Γιασεμή και ο Περικλής προσκολλάται στην ανάμνηση ενός ονείρου που προσπαθεί να αναβιώσει. Ένα ντόμινο δυσκολιών θα τον κλονίσει. Θα μείνει προσκολλημένος στο παρελθόν και στην ουτοπία του ή θα ακολουθήσει τη μόνη σταθερότητα που υπάρχει στη ζωή του; Γιατί η ζωή οφείλει να μας πηγαίνει μόνο μπροστά και ποτέ πίσω.

Η πρώτη συγγραφική προσπάθεια της συγγραφέως προοιωνίζεται ένα λαμπρό μέλλον στα συγγραφικά δρώμενα.

Έλια Κουρή